

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

De Impedimento Ordinis Sacri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

diat Matrimonium contrahendum vel contractum.

16. 17. Vel dirimas Sponsalia post vel ante votum inita.
 18. 19. Probabiliter hoc votum etiam praevalet, & dirimit Sponsalia postmodum contracta, licet his accedat defloratio, & sponsa fuerit ignara voti, & grave damnum aliter, nisi Matrimonio, non reparabile incurrat.
 20. 21. Emittere votum Religionis post Sponsalia non tenetur, imò nec potest licite, prius contrahere Matrimonium Ratum, ac tum primum ingredi Religionem.

¶ Sciendum 1. à Sponsalibus & Matrimonio, tum absolute tum conditionate initis, jam gradum fieri ad declaranda residua impedimenta Matrimonii. In hoc titulo produntur duo dirimentia, nempe Ordinis Clericalis, & Voti solennis, seu Professionis Religiosae, & unum impediens, scilicet Voti simplicis Castitatis vel Religionis &c. Igitur

De Impedimento Ordinis Sacri.

2. Sc. 2. Certum esse, quòd Ordo non-sacer, seu non-major, uti sunt prima Tonsura, & quatuor Minores; Ostiarius, Lectoratus, Exorcistatus, & Acolythatus, non dirimat vel impediatur Matrimonium, eò quòd non obliget ad continentiam extra Matrimonium servandam, seu ad Calibatum. Cum verò ad calibatum hunc, seu ad vitam sine conjugio castam Ordines majores, qui etiam propterea vocantur Sacri, quòd specialiter hominem per huius castitatis obligationem consecrent DEO, adstringant, scilicet hodie Subdiaconatus, & ab initio Ecclesiae statim Diaconatus, Presbyteratus, & Episcopatus, can. 1. §. 8. d. 27. can. 3. 10. d. 31. can. 1. §. 11. d. 32. can. ult. d. 60. c. 9. de atar. & qual. c. 2. de Cleric. conjug. Clement. un. de consang. Trid. s. 24. de Ref. Matrim. can. 9. hinc quaeritur 1. quo Jure introductus sit calibatus Clericorum in Sacris constitutorum. 2. Ex quo capite, an ex voto, vel praecepto Ecclesiae, adstringantur ad castitatem, & vitam calibem, h. e. sine conjugio. 3. An, & quo Jure Ordo sacer & inde orta ad continentiam obligatio, dirimat Matrimonium. 4. An etiam sit impedimentum dirimens respectu illius, qui in infantia, vel impubertate, cum vel sine scientia obligationis ad castitatem Ordinibus Sacris annexae, aut qui ex gravi metu injuste incusso, ordinatus & Majoribus initiatus est.

3. Dico 1. Clerici in Sacris constituti ad vitam calibem non Jure Divino, sed Ecclesiastico tantum obligantur, S. Thomas, Scotus, Suar. & cum his plerique alii; quia nulum existat Jus & Praeceptum Divinum Positivum (bene tamen Ecclesiasticum, uti vidimus.) Accedit, quòd Trident. lo. cit. id insinuet per verba, non obstante Lege Ecclesiastica vel Voto: & quòd Ecclesia possit ac soleat cum illis ad Matrimonium dispensare, imò Graecis semper permiserit cohabitare uxori-

bus ante susceptos Ordines Sacros ductis, c. 6. de Cleric. conjug. Oppones 1. Jus Divinum & Naturale vult, ut, qui sacra tractant & ministrant, ac servitiis Divinis specialiter consecrati sunt, ab omni carnali commercio sint mundi, & non habeant cor divinum erga uxores & DEum; qui enim uxorem habet, sollicitus est circa ea, quae uxori & Mundi sunt, & divisus est. 1. Cor. 7. Nec est immaculatus. 2. Antiquissima est traditio & consuetudo Ecclesiae, ut saltem Diaconi, Presbyteri, & Episcopi continentes vivant, ac saltem sine usu Matrimonii; ergo signum est, quòd hæc obligatio ab ipso Christo sit introducta. 3. ad 1. Quamvis Jus Divinum & Naturale propter allatas & alias similes rationes dicter, valde conveniens esse, ut DEI & Ecclesiae Ministri in calibatu & continentia vivant, inde tamen non eruitur praeceptum. Ad 2. N. Conf. nam & Jejunium Quadragesimale jam ab ipsa origine Ecclesiae, & à temporibus Apostolorum traditum ac observatum est, & tamen propterea nemo facile dixerit, illud esse Juris Divini.

Dico 2. Obligatio Clericorum in Sacris existentium ad continentiam & vitam calibem regulariter immediate descendit ex voto, Sacris Ordinibus ab Ecclesia annexo, Suar. 10. 3. de Relig. l. 9. c. 17. n. 4. 6. cum S. Th. Bellar. Laym. Zoes. Krimer, & aliorum communi, contra Scotum & Scotistas, qui illam non voto, sed Ecclesiae praecepto immediate tribuunt, quamvis Sporer de Matrim. n. 46. dicat, se alibi docuisse, obligationem continendi ex voto, inhabilitatem verò ad Matrimonium ex Lege Ecclesiastica tantum descendere. Item contra Petz. Conink, Valleng. &c. qui eam ex utroque, tam ex voto quam ex praecepto Ecclesiae putant provenire. Prob. 1. Qui Sacris initiatur, ex voluntate Ecclesiae debent emitte- re votum castitatis, vel expresse vel tacite, uti patet partim ex can. 1. d. 28. ibi: nullum facere Subdiaconum presumant Episcopi, nisi qui se viturum caste promiserit: partim ex Praxi Ecclesiae, juxta quam olim expresse mittebant votum, hodie verò solum tacite, uti constat tum ex can. 1. cit. & Juribus n. 2. allegatis, item ex communi sensu Ordines Sacros suscipientium, qui consent se vovere castitatem, & si eam violant, etiam violati voti se reos exultimant. 2. Ex c. 6. de Cler. conjug. ibi: Orientalis Ecclesia votum continentiae non admittit: ergo supponit Pontifex, in Ecclesia Occidentali seu Latina votum hoc admitti & emitte saltem tacite in susceptione Sacrorum Ordinum, 3. Ex c. un. in 6. & Extrav. Antiqua Joan. XXII. de Voto, ubi dicitur, votum per susceptionem Sacri Ordinis, sicut per Professionem Religiosam, solennizari, seu reddi solenne, ita ut Matrimonium dirimat: ergo suscipientes Sacrum Ordinem emittunt votum solenne castitatis, & sunt inhabiles ad Matrimonium, sicut obligati ad castitatem: scilicet immediate; & quamvis enim Ecclesia velit & jubeat hoc

hoc votum emitti, & sic etiam mediata ex præcepto Ecclesiæ oriatur dicta obligatio & inhabilitas, immediate tamen & directe provenit utraque à voto, quod ab Ecclesiâ solennizatum est. Addidi tamen, *regulariter*, nisi nimirum suscipiens Ordinem Sacrum positivè excluderet votum, continentiam vovere nolendo, vel, uti probabile est, judicaret erroneè, illud non esse annexum Ordini sacro, quem suscipit; quia qui positivè non vult vovere, utique nec tacite emittit votum, uti nec ille, qui judicat erroneè, se suscipiendo Ordinem Sacrum non emittere votum; cum errantis nullus sit consensus; nisi voluntatem generalem habeat eo modo suscipiendi Ordinem Sacrum, quo modo vult Ecclesiâ eum suscipi: iste enim re ipsa vult vovere per intentionem generalem prævalentem, qualis in foro externo semper adesse præsumitur, si de opposito non constet. Ceterum casu quo quis per accidens non facit votum continentie in susceptione Ordinis Sacri illud positivè excludendo, nihilominus obligatur ad continentiam, & sit inhabilis ad Matrimonium, non quidem vi voti, sed immediate ex præcepto & constitutione Ecclesiæ. Suar. Laym. Krimer l. 4. n. 945, 954. Quid sentiamus de eo, qui erroneè judicavit, non dari, vel ignoravit, legem Ecclesiæ, votum continentie Sacris Ordinibus annexentis, patebit uberius ex n. 10. Oppones, si votum castitatis est annexum Ordini sacro ex præcepto & Lege Ecclesiastica, tunc ordinatus contra castitatem peccans, non modo contra votum, sed etiam contra legem Ecclesiæ saltem mediata peccabit: sed duplex hoc peccatum nemo agnoscit. 32. N. Ma. quia legi Ecclesiæ jam satisfecit, qui tacite vovit continentiam in susceptione Ordinis Sacri: postea verò solum votum stringit.

f. Dico 3. Ordo sacer dirimit Matrimonium contrahendum. 2. Solo Jure Ecclesiastico. 3. Etiam in Ecclesia Græca. 4. Non verò dirimit jam contractum, licet sit Ratam duntaxat. Pars 1. decisa est in *can. 1. d. 32. h. 1. c. un. & Trid. can. 9. cit.* scilicet quia votum solenne sibi habet annexum, vel, si positivè quis excluderet votum, Matrimonium contrahendo obstat Lex Ecclesiæ. 2. Constat ex *assertione 1. & 2.* cum Ordo sacer ex natura sua non sit incompatibilis cum statu Matrimoniali, & cælibatus solum Jure Ecclesiastico sit præceptus ordinatis; votum verò per se non dirimat Matrimonium, ut patet in voto simplici; solennitas autem voti, ex qua habetur impedimentum dirimens Matrimonii, introducta sit solo Jure Ecclesiastico. *c. un. & Extrav. cit.* 3. Eritur partim ex *can. Apostolorum 25.* quem Patres Synodi VI. relati in *can. 7. d. 32.* intelligunt etiam de Orientali seu Græca Ecclesiâ: partim ex usu & consuetudine Orientalis Ecclesiæ satis declarante, quòd Jus Ecclesiasticum etiam in Clericis Græcis non solum prohibeat, sed etiam

Lib. IV. R. P. Viti Pichler.

irritet Matrimonium post susceptos Sacros Ordines contrahendum. Id quod probat Azor p. 1. l. 13. c. 12. q. 5. Pignat. 10. 8. *consul.* 81. n. 33. & alii. Id speciale habent Græci, quòd, si jam constituti in Matrimonio postea primùm admittuntur ad susceptionem Sacri Ordinis, etiam Presbyteratus, uti Matrimonio, & uxoris cohabitare licetè possint s. 6. de Cleric. *conj.* 4. Est iterum decisa in *Extrav. cit.* quia, ut ibi ait Pontifex, nec Jure Divino, neque sanctionibus Ecclesiasticis, vis ista, nempe dissolvendi Matrimonium, etiam Ratam tantum, SS. Ordinibus reperitur concessa. Quid juris sit, & quas pœnas incurrant, qui in Majoribus constituti volunt, aut attentant Matrimonium contrahere, discas ex *sit. III. de Cler. conj. lib. III.*

Oppones 1. In *can. 13. Synodi VI. relato* in *can. 13. d. 31.* sic habetur: Nos antiquum sequentes canonem Apostolicæ diligentia, & constitutiones, Sacrorum virorum legales nuptias amodo valere volumus. Confirmatur: in *can. 8. d. 28.* ita loquuntur PP. Concilii Ancyran: Diaconi quicumque, cum ordinantur, si in ipsa ordinatione protestati sunt, dicentes, velle se habere uxores, nec posse se continere; hi, si postea ad nuptias venerint, maneat in Ministerio, propterea quòd his Episcopus licentiam dederit. Ergo Sacris Ordinibus initiati validè adhuc Matrimonium contrahunt etiam de Jure Ecclesiastico, saltem in Ecclesia Græca. 2. In *can. fin. d. 31.* refertur, Orientalis Ecclesiæ Sacerdotes, Diaconos, atque Subdiaconos Matrimonio copulari: ergo in Ecclesia Græca Ordo sacer prius susceptus non dirimit Matrimonium contrahendum. 3. Continentia & abstinentia à Matrimonio est res consilii, non præcepti. *1. Cor. 7. v. 25.* & eam ipse Christus noluit esse sub præcepto Ecclesiæ: ergo, si Clericis est præcepta, est alio Jure, Naturali aut Divino, & non Ecclesiastico præcepta, ac pro impedimento dirimente introducta. 4. Professio Religiosa dirimit Matrimonium jam contractum, & Ratam tantum: ergo etiam Ordo sacer; quia etiam habet annexum votum solenne castitatis, sicut Professio Religiosa. 32. ad 1. Ille canon est unus ex *Trullanis*, ut vocant, qui nunquam sunt approbati, sed à Sergio Pontifice aperte reprobati; nec sunt canones Synodi VI. sed post illam à quibusdam Episcopis in Trullo, Imperatoris Palatio cusi. Nec illum canonem 13. recepit Adrianus Papa *can. 5. d. 16.* quia ibi *§. sextam* non sua, sed Tharassii Patriarchæ verba ponit. Vel dic, eum quidem approbasse Synodum VI. at non appendicem Trullanam. Ad Confirmationem: vel per illa verba, *velle se habere uxores*, intelligitur, quòd velint ordinati retinere uxores, & uti Matrimonio, quod in Ecclesia Græca est permissum: vel illa verba, *si postea ad nuptias venerint*, denotant Matrimonium invalidè de facto attentatum, non de Jure fuisse contractum validè; quòd autem relinquendi in ministerio dicantur, sensus est, quòd ab Ordine non sint deponendi; imò

M. 2

cum

cum licentia Episcopi etiam actus Ordinis exercere possint: vel, quod mihi planissimum videtur, dicendum, quod tunc temporis in Ecclesia Græca adhuc penes Episcopos fuerit potestas dispensandi cum ordinatis ad valide contrahendum; qua dispensatione seclusa invalide contraxissent. Ad 2. *Matrimonio copulari*, non tantum significat Matrimonio conjungi per contractum, sed etiam matrimonialiter conjungi per copulam & usum Matrimonii: in quo posteriori sensu respectu Ecclesiæ Græcæ intelligendus est *d. canon.* (si tamen sit authenticus) conformiter *c. 8. de divor.* Ad 2. *dist. Ant.* est res consilii antecedenter ad præceptum Ecclesiæ. *c. Ant.* post præceptum Ecclesiæ, quod tamen neminem stringit absolute, & nisi quis sponte velit suscipere ordines sacros. *N. Ant. & Conf.* Admitto, quod Ecclesia per se invitum nullum cogere per suum præceptum absolute possit ad continentiam & abstinenciam à Matrimonio; potest tamen & defacto solet adstringere omnes, qui libere suscipiunt statum tam sanctum, Divinis ministeriis dicatum. Ad 4. Quod Professioni Religiosæ ea vis sit indita, habetur definitum ab Ecclesia: nihil autem reperitur de tanta vi SS. Ordinibus insita. Et Jus irritans actum semel validum extendi non debet ad casum in Jure non expressum.

7 Dico 4. Ordo sacer collatus infanti ante usum rationis, quamvis juxta communem valeat, tamen non inducit obligationem continentia, & impedimentum dirimens Matrimonii, nisi annos discretionis adeptus ratificet susceptionem Ordinem. 2. Probabilis tamen tam obligationem continentia quam impedimentum Matrimonii inducit collatus puero, seu impuberi, jam sufficientem rationis usum habenti, & scienti, votum esse annexum Ordinibus. 3. Uti & collatus illi, qui per metum gravem injuste incussum adactus est ad susceptionem Ordinis Sacri. 4. Quamvis positive invito, vel vim absolutam passio, aut alias invalide collatus dictam obligationem & impedimentum non invehat. Partem 1. tenet communis contra Palud. & Rebellum. Ratio; quia obligatio ad vitam cælibem & inhabilitas ad Matrimonium in Ordinatis provenit ex Lege Ecclesiastica, vel immediate, vel, ut nos sentimus, regulariter mediate, scilicet mediante voto solenni, quod Ecclesia annexuit Ordinibus Sacris: sed infans nec voti, nec Legis Ecclesiasticæ, est capax: nec Ecclesia vult, imò lege ordinaria nec potest aliquem adstringere ad cælibatum, & arcere à Matrimonio absolute ac independentem ab ejus consensu, propter rei arduum, quam ipse Christus & Apostolus solummodo suavit, non præcepit. *can. 5. d. 28. can. 11. 12. d. 32. can. 13. caus. 32. q. 1. c. 9. de dat. & qual.* Partem 2. tuerentur Suar. Coninck, Dian. Tambur. Sor. Palao, Pontius, & alii multi, contra Sanch. Barb. Zos. Pirhing &c. apud & cum P. Kugler. n. 1747.

& probant 1. Impuberes sunt capaces tam voti Castitatis, Religionis ingrediendæ &c. quam Legis Ecclesiasticæ: ergo etiam obligantur voto, per Legem Ecclesiasticam Ordinibus Sacris generaliter & sine exceptione impuberum annexo, licet illud solenne sit & inducens inhabilitatem ad Matrimonium, si Sacros Ordines libere & scienter suscipiant. 2. Obligantur voto tantæ emissio de Jure Naturali: ergo & Positive Ecclesiasticæ; cum illud hoc Jure nullibi irritetur. 3. Ex *can. 120. caus. 1. q. 1. ibi; parari ad Sacros Ordines nullatenus admittantur*, nisi tantò periculosius cadant, quanto citius confitentur ad altiora festinant: ergo obligantur ad continentiam, licet Ecclesia vetet eos admitti ad hoc votum, & istud non est irritum. Partem 3. amplectuntur Abb. Gasp. Hurtad. Vasq. Guttier. Tambur. Pontius & alii apud & cum P. Schmalzgrueber *h. t. n. 17.* contra Sanchez, Suar. Henriq. Perez, Coninck, Bonac. Gob. Barb. Zos. Pirh. *h. t. n. 2.* eamque suadent 1. Vota simplicitate libere, licet non sponte, seu absque gravi metu facta, spectato Jure Naturali valent omnia: ergo etiam votum solenne continentia Ordinibus Sacris annexum valet, licet metu extortum, & sic non sponte factum sit, modo non sit irritatum à Jure positivo Humano: sed ab hoc irritatum esse nullibi reperitur: ergo. Primum *Ante*, supponitur hic, alibi sufficienter jam probatum; cum Jure Naturali plus non requiratur, quam voluntas absolute libera: contra autem voluntas per metum sit adhuc voluntas absolute libera, ut nemo negat. Adverto tamen cum Suar. *10. 3. de Relic. h. t. c. 17. n. 33.* cum, qui per metum directe ad extorquendum ipsum votum, & non tantum ad susceptionem Ordinis, incussum adigeretur, forte non fieri inhabilem ad Matrimonium valide contrahendum; eo quod tale votum in ratione voti solennis probabiliter non valeret propter paritatem cum voto solenni Religionis. 2. Ordo sacer non obstante gravi metu injuste incusso collatus valet juxta omnes fere: ergo & votum solenne illi annexum & inhabilitas ad Matrimonium; quia accessorium naturam sequi congruit principali. *c. 42. de R. J. in 6.* Et: cum principalis causa non confilii, ne ea quidem, que sequuntur, locum habent. *l. 120. ff. eod.* Utraque pars posterior assertionis procedit, etiam impubes, vel per metum ordinatus, postea pubertatem adeptus, vel cessante metu, non ratificaverit specialiter sibi collatum Ordinem. Pars 4. Est omnium teste Suarez; quia Ordo per vim absolutam & positive invito confertur invalide, uti reliquis Sacramenta. *arg. c. 3. in f. de Baptis. quod autem nullum est & invalidum, nullum producit effectum, impedimentum, aut obligationem.* per *c. 52. de R. J. in 6.* Qui ergo propter vim præcisam est invalide ordinatus, licet ipse putet, se valide ordinatum non contrahit impedimentum dirimens Matrimonium.

Matrimonii, nec obligatur ad castitatem ex voto simplici. Idem tene de illo, qui ex alio capite est invalidè ordinatus, licet in ordinationem consenserit; quia, qui suscipit Ordines libere quidem, sed invalidè, solum indirectè & accessorie vult vovere castitatem: ergo principali non subsistente nec votum castitatis, etiam ut simplex tantum, subsistit. Quidquid sit de Professione Religiosa invalida, vim voti simplicis habente.

8. Oppones 1. Ordo sacer infanti collatus valet: ergo etiam votum continentiae & inhabilitas ad Matrimonium eundem stringet suo tempore; quia accessorium sequitur suum principale. Confirmatur: baptizatus in infantia obligatur postea legibus Ecclesiae, & ad ea, quae Baptismo sunt connexa: ergo etiam ordinatus in infantia ad ea, quae ex Lege Ecclesiastica sunt annexa Ordini Sacro. 2. Vota Religiosa ante adeptam pubertatem non valent, nec obligationem castitatis aut impedimentum Matrimonii inducunt: c. 8. de Regular. Imò hodie nec ante annum 16. aetatis emissæ: ergo nec votum Sacris Ordinibus annexum valet. Confirmatur: non est credibile, quòd Ecclesia ordinatos in impubertate velit adstringere ad votum tam arduum, & ad obligationem perpetuam continendi, ac non nisi à Summo Pontifice auferibilem; cum eos in hac aetate Ordinibus sacris initiari ideo prohibuerit, ne ad continentiam arctentur. Nec est paritas cum aliis votis, quae, licet valeant ab impuberibus emissæ, facile tamen à parentibus vel tutoribus irritari aut rescindi possunt, non item votum solenne castitatis. 3. Leges Ecclesiasticae universim non obligant ad rem valde arduam, quando concurrat metus gravis periculi, v. g. mortis. per c. 2. de observ. jejun. c. 31. de Sent. Excomm. atque in specie ad continentiam perpetuam Ordinibus annexam neminem compellit. per can. 1. d. 31. can. 8. & 10. caus. 20. q. 1. c. 9. cit. Ergo qui ex metu gravi injustè incussò suscepit Ordinem Sacrum, non obligatur ad continentiam & vitam calibem. 4. Vota metu gravi injustè extorta non valent, uti DD. desumunt ex c. 1. & 6. de his, quae vi. Unde & Professio ac vota Religiosa habentur pro irritis, si non sponte edantur. 5. Si non Jus Naturale, saltem Jus Positivum irritat illos actus metu injustè extortos, qui aliquando validi vel nunquam, uti Matrimonium, vel difficillimè, uti Professio Religiosa, rescindi possunt: sed votum solenne Ordinibus Sacris annexum, si aliquando valet, difficillimè & non nisi à Summo Pontifice rescindi potest: ergo. 6. Siquis jam constitutus in Matrimonio adigeretur metu ad suscipiendum Ordinem Sacrum, non obligaretur ad continentiam, sed posset licite uti Matrimonio, uti fatentur plerique: ergo nec ille obligatur ad continentiam, qui caelebs adhuc injustè adigitur ad Ordinem Sacrum.

9. ad 1. N. Conf. Accessorium non sequitur principale, quando accessorium est separabile tam ex natura rei, quam ex dispositione Juris: votum verò continentiae tam ex natura rei est separabile ab Ordine Sacro, quam ex dispositione Juris, non valentis, imò nec valentis ad illud obligare sine propria voluntate suscipientis Ordinem. Ad Confirm. N. iterum Conf. & parit. Baptismus ex natura rei & Jure Divino annexa est obligatio servandi ea, quae Baptismum consequuntur, & Fides Christiana exigit; imò ipse Baptismus est præcepti Divini, adeoque necessario post adeptum usum rationis ratificandus: e contra Ordini Sacro solum ex Lege Ecclesiastica, quae se ad infantes non extendit, annexum est votum castitatis, nec ipse Ordo est sub præcepto, & ideo infanti collatus non necessario approbandus est. Ad 2. N. rursus Conf. & parit. partim quia de Votis Religiosis est in Jure expressum, quòd ante pubertatis vel 16. annos non valeant, de Voto Ordinibus Sacris annexo non reperitur expressum: partim quia dispar est ratio in hoc posteriori voto; quia per hoc non ita plene se homo adstringit & tradit DEO, neque statum tam difficilem assumit, sicut per vota Religiosa. Accedit, quòd Jura soleant attendere ea, quae frequenter, & non ea, quae raro contingere solent. l. 5. ff. de LL. frequenter autem solebant olim admitti ad Professionem Religiosam, rarissime autem ad Ordines Sacros, ante annos pubertatis; adeoque non censenda sunt irritasse votum Sacris Ordinibus annexum, quando irritarunt vota Religiosa ante annos certos edita. Ad Confirm. N. Ant. quia sine distinctione vult votò continentiae solenni adstrictos, qui Ordinem Sacrum libere suscipiunt. Ex eo, quòd Ecclesia prohibeat Sacris initiari ante annos pubertatis, infertur potius pro nobis, quòd nempe Ecclesia supponat, impuberibus per Ordinationem imponi onus continentiae nondum satis expertis difficultatem, quae est in hac re. Quòd autem hoc votum solenne difficilius tolli ac rescindi possit, quam alia vota impuberum, non facit, quòd non valide emittatur, sicut olim propterea non fuit invalida Professio Religiosa, antequam pro hujus valore designata fuit certa aetas. Adde, quòd non adeò difficile foret à Summo Pontifice relaxationem etiam hujus voti, in pubertate emissi impetrare, hoc ipso, quòd Ecclesia aliàs tam facilis sit in danda potestate irritandi vota impuberum non solennia. Ad 3. Leges Ecclesiae universim quidem non obligant metu injustè adactos ad aliquid faciendum, quòd principaliter intenditur, si tamen compulsi illud faciunt valide, vult etiam valere id, quòd alteri accessorie à se est annexum, nisi istud accessorium expresse irritet. Vel: universim non obligat metu adactos ad rem arduam, quando alia ratione hoc onus & hanc obligationem tollendi remedium & spes non superest; bene tamen,

men, quando obligationem parata est probato metu injusto iterum tollere per dispensationem aut rescissionem, quam non negat, si metu ad Ordinem Sacrum adactus sentiat nimiam difficultatem in servanda continentia, & liberari petat. Vel: universim non obligat, quando per actum non inducitur certus status; at verò obligat, quando per actum inducitur certus status, & non exprimit, se nolle obligare: in Matrimonio & Professione Religiosa specialiter exprimit, se nolle obligare. Quod ad continentiam perpetuam obligationem inducendam in allegatis canonibus requiratur, ut Ordo sacer voluntate spontanea & modo ordinario suscipiatur, verum quidem est, sed per hoc non irritat, sicut non ipsum Ordinem, ita nec accessorium & annexum continentiam votum; cum coacta voluntas sit adhuc verè voluntas, *can. merito caus. 15. q. 1.* consequenter absolute sufficiens, nisi asseratur lex irritans actum non sponte, sed ex metu gestum. Ad 4. Vota metu gravi injustè extorta, si religiosa sint, de quibus tantum loquuntur *c. 1. & c. 6. cit.* non valent quidem; alia tamen omnia probabilius valent; cum lex irritans actum de Jure Naturali validum extendi non debeat ad actus non expressos, utpote odiosa, & correctoria. Ad 5. *Ma.* universaliter non est vera, sed solum tunc, quando Jus Positivum expressè irritat tales actus, uti irritavit expressè Matrimonium & Professionem Religiosam. Ad 6. *Trans. Ant. N. Conf.* disparitas est, quod conjugatus, si compellatur ad Ordinem Sacrum suscipiendum, jam prius fuerit in possessione usus Matrimonii, qua per injuriam alienam privari non debet, *arg. cit. can. 1. d. 31.* & quod censeatur positivè votum continentiam excludere; caelebs verò nec fuerit in possessione, nec positivè censeatur excludere votum continentiam.

- 10 Quæres, an invincibiliter ignorans, Ordini Sacro ex præcepto Ecclesiæ annexam esse obligationem continendi perpetuò, obligetur ad continentiam & abstinendum à Matrimonio? R. cum Basil. Pontio per ea, quæ tradit *l. 4. c. 20.* præsertim *n. 10.* contra Sanch. Conink, Gobat &c., probabilius non obligari, nisi actualiter vel virtualiter habeat intentionem generalem suscipiendi Ordinem eo modo, quo Ecclesia præcepit; quamvis fortè in foro externo præsumeretur ordinatus cum notitia hujus obligationis, si ignorantiam non probaret. Sumitur ex *can. 1. cit. d. 31.* & hac ratione, quia obligatio ad perpetuò abstinendum à Matrimonio est onus tam arduum & grave, ut ignorans non censeatur possit ad illud implicite se velle obligare. Oppones 1. Alia impedimenta Matrimonii, saltem non pœnalit, incurruntur ab ignorante: ergo & istud Ordinis Sacri & annexi voti solennis, 2. Qui simpliciter vult Ordinem Sacrum, implicite vult & se resolvit ad onera annexa, v. g. ad recitationem Breviarii, gesta-

tionem habitus &c., etsi illa ignoret: ergo etiam ad continentiam perpetuam, Sicut, qui emittit Professionem Religiosam, obligat se implicite ad onera Religionis etiam ignorata: qui vult fieri Prætor, ad onera suo officio ad hærentia &c. R. ad 1. *N. parit.* quia impedimentum Ordinis fundatur in voto, vel saltem in debito & obligatione votendi continentiam: sed votum, & debitum votendi, requirit notitiam ejus, quod votetur, vel votendum est, ac liberum consensum, non verò alia impedimenta, uti affinitatis, clandestinitatis &c. Ad 2. *N. Conf.* non enim est paritas inter onera leviora prius ignorata, & inter tam arduum: ad illa merito censeatur aliquis implicite se resolvare, non ad istud: sicut nec ad continentiam perpetuam meò judicio se obligare velle præsumendus esset, qui emitteret Professionem Religiosam invincibiliter ignorans, in ea comprehendi obligationem & votum continentiam. Prætoris officium suscipiens censeatur se obligare ad annexa onera, quæ facile prævidere potuit, & ad alia, quæ æqualiter prævidere non potuit, si non sunt nimis ardua. Jam

De Impedimento Voti, tum dirimente tum impedieme.

Sciendum, per *Votum*, quatenus est impedimentum dirimens Matrimonii, intelligi *Votum* solenne, seu *Professionem Religiosam*, quæ nihil est aliud, quam emissio votorum solennium paupertatis, castitatis, & obedientie perpetuæ in quodam Ordine ritè ab Ecclesia approbato, ac vicissim se obligante: per *Votum* verò, quatenus est impedimentum impediens Matrimonii, intelligi votum simplex, seu extra Ordinem Sacrum & Ordinem Religiosum, tum castitatis perpetuæ, tum Religionis ingrediendæ, tum Sacri Ordinis suscipiendæ, tum calibatus in sæculo, seu non nubendi. *Votum solenne* Professionis Religiosæ potest Matrimonium vel præcedere, vel subsequi; & ideo quaritur, num antecedens dirimat Matrimonium contrahendum, & subsequens dirimat jam contractum. Pariter *Votum simplex* castitatis, Religionis &c., potest tam antecedere Matrimonium & Sponsalia, quam subsequi; & idcirco quaritur, an & quomodo impediatur Matrimonium contrahendum; vel dirimat Sponsalia contrahenda, si antecedat: item an & quomodo impediatur Matrimonium jam contractum, vel dirimat Sponsalia jam contracta, si subsequatur, seu emittatur post Matrimonium vel Sponsalia jam prius inita.

Dico 1. *Votum solenne* Professionis Religiosæ dirimit Matrimonium contrahendum, 2. Imò dirimit, seu quoad vinculum quoque dissolvit, Matrimonium jam valide contractum, modò illud purè Ratum, & nondum consummatum sit. 3. Sed de Jure Ecclesiastico tantum in utroque casu.